

Katten Oskar börjar skolan

Den här morgonen vaknade Oskar lite tidigare än vanligt. Solen tittade in genom fönstret och gjorde små guldprickar på golvet. Han hade svårt att ligga still, för i dag var en speciell dag. Idag skulle han börja skolan. Han hade längtat i flera veckor på att få lära sig nya saker och träffa nya kompisar. På golvet bredvid sängen stod något som glittrade sådär extra blått i morgonljuset. Oskar smög fram och tittade noga. Det var en liten blå skolväska, alldeles till honom.

Hans hjärta bultade lite snabbt av både pirr och glädje. Det här kommer att bli en fantastisk dag, tänkte han.

Efter frukost gick Oskar till affären med sin korg. Det fanns så mycket spännande i skolhörnan med ryggsäckar, pennor och fina block. Oskar tittade noga på allt och lät sina tassor känna på sakerna. Han fastnade direkt för den röda pennan med den lilla musen längst upp. Den skulle påminna honom om Musse. Sedan hittade han ett block med en gullig katt på framsidan och små tassor runtomkring. Oskar lade ner pennan och blocket i sin korg och såg sig nöjt omkring. Han visste att det här var precis rätt saker för en skolstart. Med ett lyckligt jam i mjugg blev det dags att gå hem och visa sina fynd.

På kvällen var det dags att packa inför den stora skoldagen. Oskar öppnade sin lilla blå skolväska och lade försiktigt ner Musse allra först, för han ville inte att hans bästis skulle vara ensam hemma. Sedan stoppade han ner den röda pennan med den lilla musen och sitt nya block med kattmotiv. Musse kikade upp en snabbis innan han krympte ner längst ner i väskan så att knappt ett öra syntes. Oskar log nöjt och la allt på plats så att väskan blev lagom mysig och full. Han drog igen dragkedjan ordentligt och ställde väskan bredvid sängen. Imorgon skulle bli spännande, och han längtade!

Nästa morgon gick Oskar iväg mot skolan med sin lilla blå skolväska. Han var både pirrig och förväntansfull. Då och då stannade han och tittade ner i väskan för att se så att Musse låg kvar. Där inne låg han tryggt och log mot Oskar med sina små musögon. Oskar kände sig modig när han tänkte på att han hade med sig sin bästa vän. Han lyfte på huvudet och gick vidare mot ett helt nytt äventyr. Idag skulle han träffa nya kompisar och lära sig många roliga saker.

När Oskar kom in i klassrummet hälsade fröken alla välkomna och visade runt. Här fanns bokhyllor, pysselhörna, mattan där de samlas och många roliga saker att upptäcka. Barnen lyssnade nyfiket och ställde glada frågor. Oskar kände sig stolt när han visade sin röda penna med den lilla musen längst upp. Fröken log och sa att det var en fin penna. Samtidigt som Oskar höll upp pennan med ena tassens stod hans väska öppen bakom bokhyllan. Då gled Musse försiktigt ut ur väskan och försvann bakom hyllan utan att Oskar märkte något. Musse hamnade tyst där på golvet och kikade nyfiket runt, lite överraskad över sitt äventyr.

När klassen skulle börja rita öppnade Oskar sin lilla blå skolväska för att ta fram sitt block med kattmotiv. Men där inne var Musse inte kvar! Oskar tittade i väskan en gång till, men han var verkligen borta. Hans hjärta sjönk och tårarna började tränga fram. Han hade ju lovat att Musse skulle vara med honom på hans allra första skoldag. Oskar berättade ledset för läraren vad som hade hänt. Läraren böjde sig ner bredvid honom och sa att de skulle hjälpas åt att hitta Musse så att Oskar snart skulle känna sig glad igen.

Alla barnen hjälpte Oskar att leta efter Musse och de kollade under varje bänk och stol så noga de kunde. Oskar kröp på golvet tillsammans med Alicia och Tilde och tittade in på de allra mörkaste ställena. Plötsligt rullade något grått fram från skuggan under en bänk. Oskar fick syn på ett litet grått garnnystan och hoppade till av glädje. "Där är du, Musse!", utropade han och plockade upp nystanet försiktigt i munnen. Men när han tittade närmare förstod han att det bara var ett garnnystan och inte hans älskade Musse. Oskar suckade lite, men alla tröstade honom och sa att de skulle fortsätta leta tillsammans.

De fortsatte leta och gick tillsammans till kapprummet. Vince tittade noga under Alla krokar och bakom alla jackor. Plötsligt ropade han till: "Jag hittade något grått!" Han höll upp en liten tuss ludd från en grå mössa som låg på bänken. Oskar hoppade upp med svansen rakt i vädret, för kanske var det Musse. Men när han nosade på luddet såg han att det luktade tvättmedel och inte Musse alls. Vince ryckte på axlarna och gjorde en snygg bocksprång bakåt så att alla skrattade. Luddet var bara ludd, men de gav inte upp hoppet.

Alicia böjde sig ner och upptäckte små dammiga tassavtryck på golvet. "Titta, här har någon gått!" viskade hon och hennes ögon lyste av spänning. Oskar kände hur hjärtat hoppade till, för det måste ju vara Musse som lämnat spår efter sig. Alla tre följde de små tassarna längs korridoren, förbi klädkrokarna och förbi klassrummet. Spåren fortsatte hela vägen till dörren där det stod Bibliotek med en skylt. Men precis vid tröskeln försvann tassarna. "Åh nej," varför slutade de här?" sa Tilde besviken. Oskar suckade, men han kände ändå att de kommit ett steg närmare.

De små tassarna ledde ända fram till biblioteket. Där stannade spåren plötsligt vid en låg bokhylla. Tilde kikade först och gaspede. "Titta, där bakom!" viskade hon och pekade ivrigt. Två små grå öron stack upp från något lurvigt bakom hyllan. Alla tre hukade sig ner och tittade. "Det är säkert Musse!" viskade Vince och hans ögon lyste av hopp. Oskar kände hur svansen började vifta av glädje och han smög fram ett steg närmare. Men när de försiktigt drog fram det lurviga, såg de att det bara var en bokkudde med kattöron.

Efter leken var det lunch i matsalen. Barnen satt vid sina bord och åt soppa och smörgås.

Oskar hörde ett litet prassel under ett av borden och fick syn på något grått.

"Där! Det måste vara Musse!" viskade han och for iväg som en pil.

Han dök ner under bordet och puttade försiktigt på den grå saken med tassens.

Men det var bara en ensam vante som någon hade tappat.

"Det var inte Musse", suckade Oskar, men han log ändå lite.

Alicia klappade honom på huvudet. "Vi hittar honom, Oskar", sa hon snällt.

Efter lunch gick alla ut på skolgården för att röra på sig och få frisk luft. Plötsligt ropade Tilde: "Titta, ett blått band!" Hon höll upp det mellan tumme och pekfinger. Vince sprang fram och tittade noga. "Det är från Oskars väska!" sa han. Alicia nickade. "Då måste Musse ha försvunnit redan när Oskar visade sin penna." Oskar blev tyst och hans svans hängde lite sorgset. Han tänkte på Musse och hoppades så mycket. Men samtidigt kände han sig stolt över sina nya vänner som hjälpte honom. Tillsammans bestämde de sig för att fortsätta leta och inte ge upp.

Barnen samlades på mattan för att tänka på allt som hänt sedan de kom till skolan. Musse hade kanske trillat bakom bokhyllan när Oskar visade sin penna, funderade Tilde. Eller så hade han smugit in i biblioteket, trodde Alicia och pekade mot bokhyllorna. Vince tyckte att Musse kanske följt med till matsalen när alla gick på rad. Oskar mindes att de hade letat i kapprummet och på gården också. De ritade små bilder för att komma ihåg varje ledtråd och inget glömma bort. Tillsammans bestämde de sig för att fortsätta leta med nya ögon och öppna hjärtan.

Läraren satte sig på huk och plötsligt fick hon en idé.

Hon klappade sig på pannan och sa att hon kom ihåg något viktigt.

När de kom in i klassrummet den första dagen visade Oskar stolt sin röda penna med den lilla musen. Han stod precis bredvid bokhyllan när han lyfte upp pennan så att alla skulle se den.

Läraren mindes att han vinkade glatt och att Musse kanske låg i väskan då.

Det var nära hyllan och mycket hade hänt sedan dess.

Barnen såg hoppfullt på henne för det betydde att Musse kanske fortfarande var i klassrummet.

De nickade och blev genast pigga igen.

Alla rusade tillbaka till klassrummet så fort de hörde vad läraren mindes.
Vince sprang först, sedan Tilde och Alicia, och Oskar kom precis bakom dem.
De kollade bakom varje stol, under mattan och i alla lådor.
Oskar nosade noga längs golvet och stack in huvudet bakom hyllan.
Läraren lyfte på böcker och lådor och tittade till och med bakom gardinen.
Men Musse syntes ingentans, bara damm och en borttappad kritbit dök upp.
Tilde sa att Musse är världens bästa gömmästare, men att de snart skulle hitta honom.

Fröken satte sig på knä och tog tag i den nedersta lådan i bokhyllan med båda händerna.

Med ett litet pust sköt hon försiktigt ut lådan.

Oskar, Alicia, Tilde och Vince lutade sig fram på samma gång.

Där inne, bakom lådan och mellan två stora böcker, såg de något litet och grått.

Det rörde sig försiktigt och ett svagt prassel hördes.

Alla höll andan och såg med stora ögon.

Fröken viskade: "Titta där bakom. Vad är det som gömmer sig?"

Plötsligt drog katten Oskar försiktigt fram Musse ur mörkret bakom lådan.
Där låg han! Liten och lite dammig, men alldeles hel.
Alla barnen jublade och klappade händerna så det ekade i klassrummet.
Tilde hoppade upp och ner av glädje, och Vince gjorde en lyckodans på knä.
Alicia log stort och sa att hon är så stolt över att de aldrig gav upp.
Oskar kramade Musse hårt och buffade tacksamt mot allas ben.
Nu visste han att det fanns många snälla vänner att lita på i skolan.

Skoldagen avslutades med ett klassfoto där Oskar fick sitta i mitten. Han höll Musse i ena tassens och sin rosa muspenna i den andra. Alla barnen log mot fotografen, och fröken vinkade glatt ovanför deras huvuden. Vince visade tummen upp, Alicia gjorde ett fredstecken och Tilde vinkade stort. Oskar tänkte på allt roligt de hade gjort tillsammans under dagen. Han kände sig både stolt och glad när han fick ha Musse säker i sin tass. På väg hem längtade Oskar redan till nästa skoldag och alla sina nya vänner.